

Julija Karponjai

PUT DO BIBLIOTEKE

Put do biblioteke vodi
 pored mnogih izloga
Obasjani su posebnom svetlošću
 dok prolazim tuda
Plastične manekenke nude svoje
 blago
kao Amsterdamske dame

Neke od njih svlače me i oblače
 poput veštih ljubavnika
samo pogledom jer nemam vremena
 vozovi ne kasne baš uvek
a možda me neko i čeka
strpljivo na polici

Zaboravljam na Traktat
 o manekenima
i predajem se sladostrasnim željama
 jer sve što nude
 potrebno mi je
Omađijana hodam dalje
 od izloga do izloga
i stižem do ulaza u biblioteku

9. april 2005.

MALI TRAKTAT O KETMANSTVU

Zaustavio je kola
s registracijom nekog udaljenog
mesta a živeo je u blizini

Meni su pobjegli svi vozovi
i autobusi a trebalo je
negde stići na vreme

On je bio ljubazan
Još i sad verujem nije se
udvarao samo je pričao
i umesno me zapitkivao

Kada smo stigli u grad
ruke mi već behu krvave
od saučesništva
u genocidu
nad jednim narodom
i homoseksualcima

Reče mi i kako je lepo
što nas još ima normalnih
i da je bilo fino
sresti me i upoznati

jun 2004.